

LASSAN BÁR, DE ÉPÜL A KENYÉRGYÁR

Az elmúlt év nyarán kezdtek el a kenyérgyár építését. Ez év májusáig szorgalmasan ment a munka, magasra emelkedtek a gyár falai. De akkor leállt a munka. Félévi huza-vona után, — hogy épüljön-e a gyár? — ismét munkához láttak. Ez nagy kiesés volt a gyár építésében, a határidő betartásában, mert a szerződésük szerint az év december 31-re kellett volna befejezni. A kiesést, a szeptember 23-ától folyó szorgalmas munka sem tudta pótolni. E rövid idő alatt nagyon sokat épült a gyár. Így remény van arra, hogy a jövő év első felében betölthi feladatát, amelyet városunk lakói a kenyérgyár felépítésével, a kenyér javulásában várnak.

A téli idő nem akadályozza a munkát. Most is serényen dolgoznak, a külső munkákat készíthetik, hogy a kemény idő beálltával az épület belsejében tudjanak dolgozni. A salaktároló, a portásház teljesen elkészült, a főépület teteje alatt van, kivétel képez a lisztcsúszkát, amely 3 emelet magas. A torony építését azért nem tudták tető alá helyezni, mert a 3. emeletre 2 darab 5 köbméteres víztartály kerül. Ezeket a tartályokat a Veszprém megyei Építőgépek Karbantartó Vállalatnak kellett volna már november 15-re elkészíteni. De ezt még a mai napig sem készítették el, amivel hátráltatják a kenyérgyár építését.

Több ilyen gátló körülmény is van még. A Gyárkéményfalazó Vállalat november 1-re vállalta a munkát, de csak a 36 méter magas kéménynek az alapzatát készítették el. Most csinálják a kéménycsúszkát, és csak a 36 méter magas kéménynek az alapzatát készítették el. Most csinálják a kéménycsúszkát, és csak a 36 méter magas kéménynek az alapzatát készítették el.

Az üzemi tanácsokról

Előző lapszámunkban írtunk arról, hogy a közeljövőben, és pedig bizonyos ütemezés szerint, minden termelői üzemi tanácsokat választ, amelyek a szakszervezetek irányítása alatt működnek. Mi is lesz az üzemi tanácsok feladata és hatásköre?

Két dolgot kell itt előrebecsíteni, mielőtt a részletekről szólnánk:

Az egyik: a vállalatokat az állam nevében továbbra is az igazgató vezeti, akinek egyszemélyi vezetői hatáskörét és felelősségét az üzemi tanácsok nem sértik.

Az üzemi tanácsok tehát nem emelkedhetnek az igazgató fölé, hanem mellette, a rendeletben megállapított hatáskörük korlátai között vesznek részt a vállalatok vezetésében.

A másik: az üzemi tanácsoknak lényegében a vállalat egész ügymenetében és működésében bizonyos fokú beleszólásuk van.

Ez a „beleszólás” lehet ellenőrző, véleményező és döntő.

Az üzemi tanács ellenőrző feladata: a termelői berendezéseket helyesen alkalmazzák, az anyagfelhasználás megfelelően (súlypontonál a takarékosagra) és a munkaadók tervszerűen legyennek felhasználva. Az ellenőrző tevékenység a szengazdálkodásra is kiterjed. Ellenőrzi az üzemi tanács a műszaki fejlesztési tervek kidolgozását is, és végül, — de döntő súllyal — azt, hogy a társadalmi tulajdon védelméhez szükséges intézkedések megtörténtek-e.

Az üzemi tanácsok véleményező szerepe az alábbi kérdésekre terjed ki:

Meg kell hallgatni véleményét a tervjavaslatoknál; az üzemi és vállalati beruházások meghatározásánál és a felújításra szánt összegek felhasználásánál. Véleményező szerepe van továbbá a szervezeti felépítés és a munkarend kidolgozásánál, a bérezési formák kidolgozásánál és az alkalmazotti létszám meghatározásánál. Végül véleményt tartozik nyilvánítani az üzemi tanács a tekintetben is, hogy valamely újítás, vagy találmány bevezetése-e az üzemen, vagy sem.

A döntési jogkör legelősebben fejezi ki azt, hogy az üzemi tanácsnak milyen lényegbe vágó beleszólása van a vállalatok vezetésébe. Ilyen döntési jogkör az alábbi esetekben, illeti meg az üzemi tanácsot:

Dönt a vállalati-nyereség-részesedés felosztásának irány-

ért nem tudták tető alá helyezni, mert a 3. emeletre 2 darab 5 köbméteres víztartály kerül. Ezeket a tartályokat a Veszprém megyei Építőgépek Karbantartó Vállalatnak kellett volna már november 15-re elkészíteni. De ezt még a mai napig sem készítették el, amivel hátráltatják a kenyérgyár építését.

Több ilyen gátló körülmény is van még. A Gyárkéményfalazó Vállalat november 1-re vállalta a munkát, de csak a 36 méter magas kéménynek az alapzatát készítették el. Most csinálják a kéménycsúszkát, és csak a 36 méter magas kéménynek az alapzatát készítették el.

A kenyérgyár üzembehelyezésével már arra sem lehet panasz, hogy a kenyérben sócsomók vannak, mert külön sóoldó készülék a raktárhelyiségben egyszerűen 15 vagon lisztmennyiséget tudnak tárolni. A legkorszerűbb gőzkemence, 6 sütőtér, amelynek napi termelése 2 mészakban 120—150 mázsa kenyérmennyiség.

A kenyérgyár felszerelési-berendezési költségei között már sok megérkezett, a kazánok, kemencék alkatrészeit is szállítják. Így reméljük, most már nem fogják gátolni a kenyérgyár építését, amelynek üzembehelyezését nemcsak a város lakói, hanem leginkább a pékek várják, mert a mostani egészségtelen munkahelyekről egy központi helyen dolgoznak valamennyien, ami a kenyér jobb minőségét is segíti.

Meghatározó munkát építettek, vagyis kettő vetett azt. Ezzel megkövetelték a teherbíró képességét. De egy műszak kiesett. Ha először is rájuk bízunk, nem következnek ez be. Ha bizalmat éreznék irányunkban, igen nagy feladatokra képesek. Arra kérte a KMF-vezető, hogy 3 nap helyett vasárnap végezzék el az összes gumihevederek javítását. Elvégezték.

Mégis előfordul, hogy bizalmatlanság kísér munkájukat. Így adódott az is, hogy október 2-án az ahydraló 1,20 órára leállt üzemzavar miatt. Kiderült, hogy a bányából vasanyag került az osztályozó vasszalagjára és a lamellák közül egy elgőrbült. Persze a tröszt vezetői ezért a gépészeti-ket hibáztatták.

Bevett gyakorlat az, ha baj van a gépek körül, akkor őket szidják, de hogy megnézzék, milyen feltételek mellett dolgoznak, arra még nem került sor. Győződik ok a munkát, minden különösebb erőfeszítés nélkül, ha az üzemek fejlődésével párhuzamosan gondolkodnak a gépészet fejlesztésére is. A trösztösítés óta mindössze 2 esztérge- és 1 marógéppel gyarapodtak. Az esztérgepadokkal régi, kiöregedett gépeket cserélték ki. Eredetileg az volt a terv, hogy az új üzemekhez — mint a Beszáló, S. II.-aknához — javító részleget is építenek és csak a nagy munkák kerülnek a gépészethez. Ez a gyakorlatban nem így valósult meg. Összezsúfolott munkahelyek lettek. Kisebb beruházással ezt a gondot

Jelentős eredmények az önköltség csökkentésében és további terveink

A November 7 Erőmű újból sikerrel zárta gazdasági téren a november hónapot. Önköltsége 2,19 fillérrel volt kevesebb kwó-ként a tervezettnél. Ez csupán az önköltségben 1 257 545 forint megtakarítást jelent. Ezenkívül még megtakarítottunk 267 tonna szenet (4000 kal.).

Ezek bizony nagy eredmények, de azért még mindig van ami nem teszi teljessé az eredményeinket. Az üzem 750 dolgozója lakik a telephelyen kívül és havi szállítási költségük meghaladja a 200 ezer forintot.

A hangsúly nem is annyira a költségekben van, hanem azon, hogy ilyen nagy áldozatok árán sem tudjuk megteremteni törzsgárdánkat, mivel havonta 35—40 ember számol le üzemünkötől. Nem egészséges megoldás az, hogy az egyik ember naponta kétszer háromnegyed, illetve 1 órát szállítással töltjön, a másik pedig 3—400 km-re legyen a családjától. Nem is lehet csodálkozni, ha egy szép napon fogja magát és lakhelye közelében vállal munkát.

Az erőmű vezetői nagyon jól tudják, mi az orvossága ennek. Lakást építeni és megégyeszer lakást építeni állami vagy magán erőből. Nemcsak a vállalati és a szakszervezeti szerveket foglalkoztatja ez a kérdés. A vállalat egyes dolgozóit kiserleveztek, hogyan lehet a helyi adottságokat kihasználva ol-

HÍREK

A JÓZSEF ATTILA KULTÚROTTHONBAN december 31-én este szilveszteri bált tartanak Péten, a mozi és étteremben. Hangulatvilágításról, malac-sorsolásról a rendezőség gondoskodik. Szeretettel várja a vezetőség a vendégeket.

A TÁRSADALMI TULAJDON védelme terén javulás tapasztalható a Péti Nitrogénműveknél. Ugyanis az üzemben igen elterjedt a különböző tárgyak elhordása. Hogy ezen a téren javulás mutatkozik, az a portások jobb ellenőrző munkájának tudható be.

A PÉTI KŐOLAJIPARIVÁLLALAT december 16-án tartotta a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár az évi gyűlést. A vállalaton belül nem sok tagja volt ebben az évben a takarékpénztárnak, mindössze 29. A huszonekilenc tag 15 700 forintot takarított meg. A tagok közül ebben az évben tízenegyen vették igénybe a KST segítségét. Mintegy 8500 forintot kölcsönözött tagjai számára a KST. Ez a példa is igazolja, hogy érdemes a Kölcsönös Segítő Takarékpénztár tagjának lenni.

Több elismerést érdemelnének!

Jólesik az embereknek, ha elismerik munkájukat. Ez származhat tud adni, megszokszorozza az erőt. Van, ahol nem is fukarkodnak ezzel a dicsérrel a széntrösztökhöz tartozó üzemeknél. A bányások eredményeiről szeretnek beszélni. Ez rendjén is volna, csak hogy nem mérnek egyformán. A kizsgáló üzemek, mintha nem is lennének, róluk nem emlékeznek meg a krónika.

Márpedig ilyen gépesítés mellett a bánya létezhetne gépészeti szakemberek nélkül?

Mondhatnánk, már megint a gépészet... Igen, róluk lesz szó, akik mindig kimaradnak a beruházásokból. Az idősebbek már megszokták ezt. De a fiatalok háborognak emiatt. Önerzetükben érzik megbántottnak magukat.

Igazuk van, hiszen ma, ha egy új bánya gondolata felmerül, akkor gépészeti probléma jelentkezik elsősorban: az energiaforrás megteremtése, gépek beszerelése stb. Ezekhez pedig szakember kell. Mert, ha avatatlan emberek nyúlnak hozzá, abból csak olyasmi lesz, mint a Cser 3-as külféjtésnél, ahol a gumiszalagok beszerelésénél azt mondták, öt segédmunkás és egy lakatos elég a munkához. Tudásuk szerint a legjobban dolgoztak, a munka mégsem járt sikerrel. Termelés közben kellett leállni és gépészeti emberrel elvégeztetni a feladatot, mivel a 370 méteres szalag hevederei nem bírták a terhelést. A gépészetiek a szalag közepére egy meghajtóművet építettek, vagyis kettő vetett azt. Ezzel megkövetelték a teherbíró képességét. De egy műszak kiesett. Ha először is rájuk bízunk, nem következnek ez be. Ha bizalmat éreznék irányunkban, igen nagy feladatokra képesek. Arra kérte a KMF-vezető, hogy 3 nap helyett vasárnap végezzék el az összes gumihevederek javítását. Elvégezték.

Mégis előfordul, hogy bizalmatlanság kísér munkájukat. Így adódott az is, hogy október 2-án az ahydraló 1,20 órára leállt üzemzavar miatt. Kiderült, hogy a bányából vasanyag került az osztályozó vasszalagjára és a lamellák közül egy elgőrbült. Persze a tröszt vezetői ezért a gépészeti-ket hibáztatták.

Bevett gyakorlat az, ha baj van a gépek körül, akkor őket szidják, de hogy megnézzék, milyen feltételek mellett dolgoznak, arra még nem került sor. Győződik ok a munkát, minden különösebb erőfeszítés nélkül, ha az üzemek fejlődésével párhuzamosan gondolkodnak a gépészet fejlesztésére is. A trösztösítés óta mindössze 2 esztérge- és 1 marógéppel gyarapodtak. Az esztérgepadokkal régi, kiöregedett gépeket cserélték ki. Eredetileg az volt a terv, hogy az új üzemekhez — mint a Beszáló, S. II.-aknához — javító részleget is építenek és csak a nagy munkák kerülnek a gépészethez. Ez a gyakorlatban nem így valósult meg. Összezsúfolott munkahelyek lettek. Kisebb beruházással ezt a gondot

is meg lehetne oldani, megpedig a műhely melletti vasudvart vaszerkezeti tetővel, tetővilágítással ellátni. Ide hozni a lakatosokat, a jelenlegi nagyműhely csak gépműhely, vagyis megmunkáló részleggel alakulna, ahol a munkavédelemre is nagyobb gondot tudnának fordítani. Nagy szükség volna 1 darab nagyteljesítményű, 8 méter csúcsastávolságú esztérgepadra. Mivel 250 000 forintba kerülne, kihúzták a tervből. Mondván: eddig is megoldották a feladatot, ezután is csak megvalahogy. Ez igaz, de hogyan? Túlórálak, erődobással. Ez talán olcsóbb? Ez a gép 20 százalékos kapacitás emelkedést jelentene, minden létszámnövelés nélkül. De közben továbbra is túlórának, szűkösködnék.

Pedig nem ártana a tapasztalatokból meríteni. A fogaskerékhiányt is csak a gép beállításával, és megfelelő szerszámozottsággal lehetett megoldani.

A bányaiüzemek középkáderei nem nevelik dolgozóikat arra, hogy hogyan kezeljék le a gépeket. Nem is olyan régen egy Siemens vitlát hoztak ki a bányából, mivel rossz. Kiderült, hogy olaj nélkül járatták, s elmaródtak a kerekek. Ez az Ernő-bányánál történt. A kijavítása költségesebb, mint arra ügyelni, hogy a megfelelő minőségű olaj cseréjét időben biztosítsák.

Ezek gondok, s hiába emelik fel szavukat, nem találják meghallgatásra. Még azt a kérésüket sem

valósítják meg, hogy az anyagosztályra egy gépészeti technikus kerüljön, aki ismeri az anyagokat, tudja, mi helyett mit lehet venni, így nem lenne anyaghiány. A TMK munkáját el tudják végezni, de másutt baj van. Feladatuknak mégis igyekeznek megfelelni. Decemberben a következő beruházási munkákon dolgoznak: M. II.-akna fűtési berendezésének beszerelése az S. II.-aknán 2 darab Onosorpe szállítógepet tervben felül beépíteni. Bántapusztán szerelési munkák: 1 darab 400, 1 darab 250 méteres gumiszalag beszerelése, valamint 2 darab kaparó beállítás. Ezenkívül egyéb feladatok. Mégrem kérnek többet, mint elismerést, esetleg néha ennek anyagiakban való kifejezését.

Eredményeiket nem lehet letagadni, hiszen az 1957-es év minden hónapjában megtakarításuk volt. Már augusztusra elérték az ellenforradalom előtti szintet, annak ellenére, hogy 190 000 forinttal több a béralap most. Novemberben 180 000 forintot vették vissza elfekvő anyagokból, ugyanabban a hónapban 99 000 forint önköltséget takarítottak meg. A kitűzött feladatokat minden esetben elvégezték.

Úgy hisszük, ilyen eredményeket érdemes volna néha elismerni és az üzemvezetőség gondjain segíteni, mert a bányás ok sem tudnák teljesíteni a tervet, ha a gépészetiek nem segítik őket ebben a törekvésükben.

S. né.